

РЕШЕНИЕ

№ 28713

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4319** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „РМ ТРАНСПОРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, представлявано от управителя И. М. Р., срещу решение № 692 от 26.02.2026 г. по АНД № 1758/2025 г. на Софийски районен съд, 108-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 42-0011498/09.10.2024 г., издадено от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място] при ИА „Автомобилна администрация“, с което на касатора на основание чл.96г, ал.1, предл. 1 от Закона за автомобилните превози (З.) е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за извършено нарушение по чл.7а, ал.2, предл. 3 от З..

С касационната жалба се твърди, че обжалваният съдебен акт съдържа противоречиви факти относно датата и мястото на нарушението. Твърди се още незаконосъобразност на НП поради недоказаност на обстоятелствата, при които твърдяното нарушение е било извършено. В тази връзка се посочва, че е неясно дали датата на извършване на проверката съвпада с тази на извършване на нарушението, както и дали касаторът е извършвал обществен превоз или превоз за собствена сметка. Позовава се на Директива 126/2006/ЕС, съгласно която наличието на валидно СУМПС за съответните категории обуславя и психологична годност на водачите. Иска се отмяна на обжалваното решение.

Ответникът – началник областен отдел на „Автомобилна администрация“ С. при ИА „Автомобилна администрация“ не изразява становище по касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на

касационната жалба.

Настоящият Х. касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 08.08.2023 г., в [населено място], [улица], дружеството „РМ ТРАНСПОРТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, в качеството си на превозвач, разпоредило извършването на международен превоз с влак, марка/модел „В. ФХ“, с рег. [рег.номер на МПС], с водач И. Р.. Информация за превоза се съдържа в издадена международна товарителница (С.), както и в дигиталния тахограф на влака.

На 11.07.2024 г., около 10.30 часа, в [населено място], на [улица] в сградата на ОО „АА“ при проверка на санкционираното дружество, след справка в информационната система на И., е установено, че водачът И. Р. не отговарял на изискванията за психологическа годност. За извършената проверка бил съставен констативен протокол. Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение № АУАН № 341085 от 11.07.2024 г. е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

При така установената фактическа обстановка съдът е приел от правна страна, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати нарушения на производствените правила. Същите били издадени от компетентни органи и при спазване на давностните срокове по чл.34 от ЗАНН. Районният съд е обосновал извод за достатъчно ясно описание, което недвусмислено сочело на осъществен състав на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя. От обективна страна безспорно било доказано осъществено административното нарушение, а именно, че водачът е осъществил международен превоз на товари без валидно удостоверение за психологическа годност.

В заключение е посочено, че не са налице и предпоставките на чл.28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не се отличавало с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид и разкривало типична степен на обществена опасност, взета предвид от законодателя.

Настоящият касационен състав, при служебната проверка на обжалваното решение съобразно изискванията на чл.218, ал.2 от АПК, намира, че същото е валидно и допустимо. Решението обаче е неправилно, поради което на основание чл.221, ал.2, изр.1, пр. 2 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН следва да бъде отменено, като при условията на чл.222, ал.1 от АПК следва да бъде отменено и обжалваното наказателното постановление.

Правилен е изводът на районния съд за липса на формални предпоставки за отмяна на наказателното постановление. При реализирането на административнонаказателната отговорност на дружеството не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до опорочаване на производството. Актът и наказателното постановление са съставени в предвидените за това срокове, от надлежни органи и съдържат реквизитите съответно по чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Описанието на нарушението и обстоятелствата във връзка с извършаването му са посочени в степен, гарантираща правото на защита на санкционираното дружество.

Неправилни са обаче изводите на районния съд относно обективната страна на нарушението.

Съображенията за това са следните:

Дружеството жалбоподател е санкционирано на основание чл.96г, ал.1, пр. 1 от З. за нарушение по чл.7а, ал.2, пр. 3 от З.. Според текста на чл.96 г, ал.1 от З., който назначи на работа или допусне

водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лева.

Разпоредбата на чл.7а, ал.2 от З. регламентира изискване лицензираните превозвачи, лицата по чл.24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, да осъществяват превози на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с Наредбите по чл.7, ал.3 и чл.12б, ал.1 от този закон и чл.152, ал.1, т.2 от ЗДвП. За превозвача е въведено задължение да не допуска осъществяването на превоз за собствена сметка от водач, който не отговаря на посочените изисквания. В изпълнение на чл.152, ал.1, т.2, б.,б" от ЗДвП е издадена Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. Именно нормата на чл.8, ал.1 и ал.2 от Наредба № 36 от 15.05.2006 г., която е действала към момента на проверката, изисква при всяко постъпване на работа като водач на таксиметрови автомобили, водач на автомобил, извършващ пътна помощ по пътищата, отворени за обществено ползване, водач на автомобил, извършващ превоз за собствена сметка, или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и за председател на изпитна комисия, лицата да представят удостоверение за психологическа годност.

Съгласно чл.12, ал.2, т.2 във вр. с чл.13, ал.1, т.4 от Наредба № 1-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории С, СЕ, С1, С., D, DE, D1, D. и Т е 5 години, а като условие за издаване на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории С, С1, D, D1 и Т. е необходимо представянето на копие на удостоверение за психологическа годност за издаване на свидетелство за управление на МПС.

В изпълнение обаче на Директива 126/2006/ЕС, на 21.10.2022 г. е влязло в сила изменение на разпоредбата на чл.8, ал.2 от Наредбата, според което удостоверението за психологическа годност е безсрочно. С това изменение се цели безсрочност на удостоверението за психологическа годност в рамките на срока на валидност на свидетелството за правоуправление на МПС. Според Директивата, щом водач на моторно превозно средство има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория.

В подкрепа на горното е и постановеното решение на СЕС по дело C-227/22 г. от 18.01.2024 г. по преюдициално запитване от български съд, в което е посочено, че чл.7, параграфи 1 и 3 от Директива 2006/1268ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да изисква от лицата, които искат да извършват професионална дейност като водачи на МПС за транспорт на пътници или стоки и които имат свидетелство за управление на превозни средства от категорията С, СЕ, С1, С., D, D1, DE, D., издадено в съответствие с тази директива, като при това издаване физическата и умствената им годност за управление е проверена, да притежават както свидетелство за управление, така и имащо по-кратък срок на валидност от него удостоверение за психологическа годност. С оглед функцията на Съда на ЕС да предостави тълкуването или да се произнесе по действителността на правото на ЕС, необходимо

за решаването на конкретен спор, националната юрисдикция, до която е адресирано преюдициалното заключение, е длъжна да се съобрази с даденото тълкуване при решаването на висиящия пред нея спор.

При посочената правна регламентация се налага изводът, че щом водач на МПС има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория за срока на валидност на същото, съответно такъв водач не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа годност в този срок. В настоящия случай административнонаказващият орган не оспорва обстоятелството, че водачът е притежавал валидно свидетелство за управление на МПС. Следователно той е бил психологически годен да управлява МПС от съответната категория за срока на валидност на свидетелството за управление на МПС.

Изложеното обуславя извод за несъставомерност на визираното в НП административно нарушение, поради което атакуваното НП се явява неправилно и незаконосъобразно. Обжалваният съдебен е постановен при неправилно приложение на материалния закон и като такъв следва да бъде отменен, ведно с процесното наказателно постановление.

Предвид липсата на направено искане от страна на ответника за присъждане на разноски, съдът намира, че такива не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд - София град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 692 от 26.02.2026 г. по АНД № 1758/2025 г. на Софийски районен съд, 108-и състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0011498/09.10.2024 г., издадено от началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ – [населено място] при ИА „Автомобилна администрация“.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: